

litaire Klædefabrik af 27de Januar d. A., men at, da Tabet ogsaa kan være foranlediget ved Klædets Behandling, medens det henlæaa paa Varedepotet (Klædeoplaget), eller ved dets Salg, maatte Grosserereren opfordres til ogsaa at yttre sig herom, og maatte desforuden adskillige andre Oplysninger søges tilveiebragte med Hensyn til Salget. Generalauditeuren udtaler tillige, at Meddelelsen til Statsrevisionen maatte indeholde Oplysning om, hvorvidt de Bestemmelser, som ere givne om Klædets Anskaffelse og Salg, grunde sig paa særlige af Krigsministeriet afgivne Resolutioner, eller i alt Fald have ligget indenfor Grænserne af den Cheferne for Armeens Intendantur tilkommende Myndighed.

Krigsministeriet maa med Generalauditeuren være enigt i, at den i sin Tid af et Medlem af Rigsraadet — Grosserer D. B. Adler — fremsatte Dadel over Krigsbestyrelsen med Hensyn til de her omhandlede Klædeanskaffelser (vide Rigsraadstidenden, Forhandlinger paa Folkethinget, overordentlig Samling 1864, Spalte 121—123, og Rigsdagstidenden, Forhandlinger paa Folkethinget, ordentlig Samling 1867—68, Spalte 2974—75) er bleven imødegaaet paa en fyldestgjørende Maade.

Denne Dadel har, efter Ministeriets Formening, vist sig fuldstændig ubegrundet. Opmærksomheden henledes særligt paa, at naar det fornævnte Medlem har udtalt sig om det efter hans Mening Urigtige i, at man har gjort Indkjøb ved Vicitationer efter fremlagte indenlandsske Prøver, istedetfor at modtage Tilbud om Levering efter udenlandsske Prøver, da have i ethvert Tilfælde de af ham selv — efter en udenlandssk Prøve — ydede Leveringer ikke afgivet noget Beviis for den af ham saaledes fremsatte Anskuelses Rigtighed. Egeledes maa Ministeriet fremhæve, at hvad Grosserereren har udtalt om den efter hans Mening langsomme Expedition ved Varernes Maaling og Besigtigelse og de derved muligen foranledigede sørgelige Følger, ved de under Sagen fremlagte Actstykker er godtgjort at have været støttet til urigtige Data.

Naar Generalauditeuren i den sidstnævnte Skrivelse af 2den Juni formener, at der endnu bør indhentes Oplysninger om, hvorvidt Tabet for Statskassen kan være foranlediget ved Klædets Behandling, medens det henlæaa paa Oplaget, eller ved dets Salg, da skal Ministeriet — næst hertil at bemærke, at der ved Beretningerne om de ved Klædeoplagens Beholdninger foretagne Efterhyn tilbørligen er oplyst, at Klædet har været omhyggeligen opbevaret, samt at der om Salget har været meddeelt saavel Folkethingets Finantsudvalg som Statsrevisionen forskjellige Oplysninger — gjøre opmærksom paa, at begge disse Punkter ligge udenfor Rigsdagens Indstilling, der kun taler om Indkjøbet, og at der derfor ikke findes Anledning til her nærmere at omhandle dem.

Med Hensyn til Armeens Intendanturs Bemyndigelse til at anskaffe uldne Varer, da fremgaaer denne i Almindelighed af den vedlagte trykte Betjendtgjørelse af 16de Juni 1856 om Krigsministeriets Ordning (Bilag Nr. 10); den fungerende Chef, Kammerjunker Rømer, udtaler derhos i sin Skrivelse af 16de Februar d. A., at han har handlet efter Ordre

Efter Alt, hvad der saaledes foreligger, maa Undersøgelsen nu betragtes som affluttet, da det efter Krigsministeriets Overbeviisning kan antages at være godtgjort:

at det har været en meget vanskelig Opgave for Armeens Intendantur i et saa kort Tidsrum som det omhandlede at tilveiebringe de meget betydelige Mængder af Klæde, som behøvedes, og at de Bestemmelser, som toges, for at faae dem leverede saa hurtigt og af saa god Bestaendighed, som det efter Omstændighederne var muligt, have været aldeles correcte.